

Andělé štěstí

Slávek Janoušek

V noci tak hluboké až psi vijí,
když srpek měsíce zařízl tmu,
schovalo se v hradní bráně pár zmoklých lidí.

Hromy a blesky v temné harmonii,
všichni byly jako vítr v divokém snu,
náhodná sešlost co se zítra už neuvidí

Lidi jsou si blíž když z nebe padá voda, hned vytáhli to co po
kapsách měli,
zakouřili popili a zpívali si spoustu písní.
Co koluje to vždy ti někdo podá a ta holka vlevo se tak hezky d
ělí
a ta vpravo taky, to budou nejspíš místní.

Andělé lítají jen brzy z rána, to když na ně čekáš celou noc.

Když je tvá duše potrhaná, přilétají rychle na pomoc.
Anděl se šalmají, anděl s ratolestí, andělé štěstí.

Ještě večer si měl pocit že jsi v koncích, ale teď už ti stoupá
světlo z očí,
holky že nad ránem si vyjedem za stádem koní.
Bosky tančíš s nima po záhoncích, až i hvězdy dokola se s tebou
točí,
hlína je teplá a měkká mezi prsty a voní.

Andělé.....

Pak jejich auto stálo v prostřed polí, nad lesem právě slunko v
ycházelo,
jen mlžný opar halil lesklou čerstvou lesklou oranici.
To srdce sevře a už nepovolí, ty dvě holky nevím co to do nich
vjelo,
za blůzy si strkají mladou mokrou kukuřici.

A navzájem si ji pak vytahují a znova do pole běží pro municí,
jedna druhou se smíchem svalí do orosené trávy.
Až se jim při tom boty sami zují, blůzky padají jak plachty pla
chetnici,
(já zahlídl křídla a tak začal nový den boží slávy) 2x.

Andělé.....